

nende. Dette Princip kunde maaskee være anvendelig i visse Henseender, men saa maatte man gennemføre det i alle Retninger og ikke i enkelte. Den ærede sidste Taler har allerede fremhævet nogle af de meest slaaende Exempler, paa hvilke Resultater der vilde fremkomme, og har netop fremhævet nogle af dem, jeg ellers ogsaa vilde have gjort opmærksom paa, idet han f. Ex. har nævnet, at Svendborg vilde komme til gjennem denne Afgift at svare en Stat af omtrent 2400 Rbd., medens Svendborgs hele Næringskrigsskat er kun omtrent 1100 Rbd. Det er aabenbart, at naar man fordeler Næringskrigsskatten efter Folkemængden paa Svendborg, saa er der taget Hensyn netop til den samme Befolkning, der lever af Skibsfart, og som efter dette Forslag paaany særlig skal beskattes. Det bliver endnu mere fremtrædende, naar man vælger Exempler fra den modsatte Retning, saaledes vilde f. Ex. Kjøge komme til igjennem denne Art af Afgift paa Skibsfarten at betale 39 Rbd. medens derimod dens hele Næringskrigsskat er over 800 Rbd. og f. Ex. Dragø vil komme til at betale ligesaamegen Krigsskat som saadanne Byer som Maribo, Kjerteminde og andre lignende, uagtet det er aabenbart, at deres Næringsbedrift langt fra kan sættes i Sammenligning med disse andre Byers. Paa den anden Side skal jeg endnu blot nævne Næsby, som kun vil have at betale denne Skibsafgift med et Beløb af 16 Rbd., medens den vilde hvile paa andre Byer med langt større Beløb. Jeg maa altsaa antage det for urigtigt, at gaae ind paa det af Udvalget foreslaaede i denne Henseende, derimod samstemmer jeg ganske med den Tanke, som ligger til Grund for Udvalgets Forslag med Hensyn til den første Paragraph, hvori det har foreslaaet at beskaffe den Næring paa Landet, som er analog med den egentlige Kjøbstadnæring, der drives i Byerne; men jeg har dog troet, at det ikke vilde være gjørligt at gennemføre denne Tanke paa en tilfredsstillende og nogenlunde ligelig Maade, naar man vilde gaae frem saaledes, som det ærede Udvalg har foreslaaet. Jeg maa bede Forsamlingen at erindre, at det efter Udvalgets Forslag skal overlades til de enkelte Amtsraad, staaende aldeles isoleret ethvert for sig, at regulere Skatten paa de Næringsdri-

vende i Amtet, uden at have nogenfømhelst Maalestok, hvorefter de kunde sætte Skatten i det ene Amt i Forhold til den, som paalignes i det andet Amt. De have i den Henseende slet ingen anden Forskrift end den, at Skatten skal variere mellem to Størrelser, saa foranderlige som 2 Mk. og 200 Rbd. Det er jo aabenbart, og naar man seer hen til det factiske Forhold, saa vil det sandsynligvis stille sig saaledes, at ethvert Amtsraad vil udsøge det Næringsbrug af den her omhandlede Art, som er det største i Amtet, derpaa vil det, naar det ingen anden Veiledning har, lægge den højeste Sats, som er fastsat i Loven, og nu vil det regulere de andre Næringsbrugs Afgifter i Forhold hertil; det vil altsaa afhænge af, i hvilket Forhold disse større Næringsbrug af denne Art, de større Fabriker i de forskellige Amter, staae til hinanden, i hvilket Forhold disse Amter overhovedet indbyrdes skulle blive bestattede. Som Exempel skal jeg tillade mig at nævne Randers Amt; jeg antager, at det vil lægge den højeste Portion paa Silkeborg Fabrik, som er det største i Randers Amt (Stemmer: Skanderborg Amt!) — om Forladelse, jeg meente Skanderborg Amt —; ved Siden heraf vil jeg tage Ringkjøbing Amt; der vil Clausenborg faa den største Portion, da den, saavidt mig bekjendt, er den største Fabrik i Ringkjøbing Amt. Men nu er det aabenbart for dem, der kjende Forholdene, at disse to Fabriker ere meget forskellige fra hinanden; men i Ringkjøbing Amt vil man nu afpasse samtlige øvrige Skatte summer efter den højeste, man har fastsat, og ligne dem i det Forhold, hvori man antager, at den enkelte Fabrikant eller Næringsbruger staaer til den, som man har sat højest, medens man vil gjøre det samme i Skanderborg Amt, og saaledes vil den hele Ligning for disse 2 Amter, som stode umiddelbart til hinanden, blive høist forskjellig. Jeg troer ikke, at der er andre end 2 Veie at gaae, for at komme ud af denne Vanskelighed; man kan nemlig foreskrive de enkelte Ligningscommissioner et vist Procentforhold, hvori de skulle sætte Afgiften til den formodede Indtægt eller Formue, som vedkommende Fabrikant eller Haandværker har — og da vil man komme ind paa Principet af en Indkomsskat, men det troer jeg vil være